

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119216408
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119216408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore J. Y. G., G., so sídlom C. X, XXX XX H., V.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX N., o zaplatenie 140,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 14Csp/241/2019-61 zo dňa 22. júla 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamieťa.
- III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. žalobu zamieťa,
- II. žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 565, § 53 ods. 9, § 54a, § 103, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.
3. Vychádzal zo zistenia, že F. o pôžičke právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 168,- Eur na kúpu mobilného telefónu v hodnote 170,- Eur s tým, že žalovaná zaplatila akontáciu vo výške 2,- Eur. Zmluvné strany sa dohodli na splatení pôžičky v 24 mesačných splátkach po 7,- Eur mesačne s tým, že prvá splátka bola splatná 28.04.2016 a posledná dňa 28.03.2018. Zo žaloby vyplýva, že žalovaná zaplatila 4 splátky. Z výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 27.01.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú k splateniu celého úveru z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov.
4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka, ktorý nadobudol účinnosť dňa 05.12.2018 a žaloba v tejto veci bola podaná dňa 28.10.2019, z úradnej povinnosti skúmal premlčanie uplatneného nároku, keďže premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy (zmluva, ktorá je predmetom tohto konania je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou), nemožno vymáhať. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že predmetný úver bol zosplatený k 27.01.2017, pričom splatnosť jednotlivých splátok úveru bola dohodnutá k 28. dňu v mesiaci, a teda pri splnení ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že dlžník meškal s úhradou splátky minimálne 3 mesiace je nepochybne v danom prípade, že pri zosplatení úveru k 27.01.2017 muselo dôjsť k zosplateniu úveru minimálne pre

nezaplatenie splátky splatnej k 28.09.2016, resp. podľa názoru súdu to bolo pre nezaplatenie splátky splatnej k 28.08.2016, avšak ako už bolo konštatované, splnenie omeškania minimálne 3 mesiace spĺňa najneskôr splátka, ktorá bola splatná k 28.09.2016, a keďže žaloba v tejto veci bola súdu doručená až 28.10.2019, t.j. po uplynutí trojročnej všeobecnej premlčacej lehoty, nárok žalobcu je premlčaný, a preto ho nemožno vymáhať, preto žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol tak, že neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a úspešnej žalovanej podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. V prvom rade namietal, že súd prvej inštancie rozhodol bez nariadenia pojednávania a dokazovanie vykonal oboznámením predložených listinných dôkazov. Zastáva názor, že ak žalovaná nespochybnila jeho tvrdenia, a tieto tvrdenia sú preukázané, tzn. že skutkové tvrdenia neboli sporné, potom súd žalobe vyhovie bez nariadenia pojednávania. Avšak v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, potom podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania nie sú splnené. Z uvedeného dôvodu mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, resp. vychádza z nesprávneho procesného postupu. Mal za to, že súd prvej inštancie nevyslovil svoj právny názor, čím mu znemožnil, aby sa vyjadril k premlčaniu. Na základe uvedeného mu tak odňal možnosť konať pred súdom, pretože nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej. V prípade, ak súd prvej inštancie vyhodnotil otázku ohľadom premlčania uplatňovaného nároku ako spornú, potom mal obligatórnu povinnosť nariadiť vo veci pojednávanie a prezentovať toto svoje predbežné právne posúdenie veci pred stranami sporu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach. Ďalej sa nestotožnil s právnym posúdením ohľadom začiatku plynutia premlčacej doby. Poukázal na to, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky a každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Ďalej poukázal na znenie § 565 Občianskeho zákonníka, preto môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto ďalšiu splátku dlhu. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala - v danom prípade splátky splatnej dňa 28.12.2016. Z uvedeného dôvodu považuje súdny výklad druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka za nesprávny, a takýto výklad by v praxi znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by boli nepremľčané, avšak zostatok dlhu by už v ten istý moment bol premlčaný, resp. sám by si využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka privodil premlčanie celého nároku. V zmysle uvedeného mal za to, že oprávnenie jeho právneho predchodcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky, ktorou sa žalovaná prvýkrát dostala do omeškania zaniklo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 27.01.2017 tak začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula by najskôr dňa 29.12.2019. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 28.10.2019 mal za to, že nárok uplatnil ešte pred uplynutím premlčacej doby. V tomto smere poukázal aj na rovnaký právny záver vyplývajúci z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, na ktoré poukázal. Nesprávny procesný postup súdu videl v tom, že aplikáciou § 54a Občianskeho zákonníka došlo k značnému narušeniu princípov právneho štátu a k porušeniu ďalších práv a slobôd, ktoré vymenoval vo svojom odvolaní. Poukázal na skutočnosť, že uvedené ustanovenie vykazuje obdobný zásah do Ústavou SR garantovaného práva na súdnu ochranu tak, ako vykazovalo protiústavné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktoré bolo Ústavným súdom SR dňa 07.08.2018 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 vyhlásené za nesúladné s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. V zmysle uvedeného má za to, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, a preto ak súd hodlal aplikovať § 54a Občianskeho zákonníka na prejednávaný prípad, mal potom podľa jeho názoru konanie prerušiť a podať návrh na začatie konania o nesúlade právnych predpisov s Ústavou SR. z uvedených dôvodov mal za to, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že

vyhovie žalobe a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby konanie prerušil až do doby, kým sa rozhodne o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania.

7. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym procesným postupom, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

12. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a

obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

13. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p., súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

16. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

17. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

18. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená Zmluva o pôžičke je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

19. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu z dôvodu, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, ktorú počítal od prvej splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru, t.j. od splátky splatnej dňa 28.09.2016, resp. podľa názoru súdu od splátky splatnej k 28.08.2016. Žalobca s takýmto počítaním premlčacej doby nesúhlasil a mal za to, že premlčaciu dobu je potrebné počítat od poslednej nezaplátenej splátky, ktorá predchádzala zosplatneniu dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa preto zaoberal otázkou, od ktorého momentu sa odvíja začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zosplatneného dlhu.

20. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie na predmetný prípad správne aplikoval už platné a účinné ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, ktoré tak súdom dáva možnosť ex offio skúmať, či žalobcom uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo strany spotrebiteľa nie je premlčané. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dôvodovú správu, ktorá hovorí, že: „Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo

spotrebiteľskej zmluvy sa tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondikcia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.“ Z uvedeného ustanovenia teda možno vyvodiť oprávnenie súdov ex offio prihliadať na premlčanie v prípade spotrebiteľských sporov, avšak s poukazom na prechodné ustanovenie § 879v Občianskeho zákonníka, tak súdy môžu postupovať len v prípade konaní začatých po účinnosti uvedeného ust. § 54a Občianskeho zákonníka, t.j. po 05.12.2018. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade bola žaloba podaná na súde dňa 28.10.2019, t.j. už za účinnosti ust. § 54a Občianskeho zákonníka, bolo možné ust. § 54a Občianskeho zákonníka v predmetnom prípade aplikovať.

21. Možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru.

22. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, stanú sa následne splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo by však bolo v podstate v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Táto okolnosť však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Treba zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nedošlo k novelizácii § 103 Občianskeho zákonníka, a preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada a nie od okamihu predčasného splatenia, resp. nie od okamihu splatnosti nezaplatennej splátky, ktorá predchádzala predčasnému zosplateniu úveru. Skutočnosť spočívajúca v zosplatení poskytnutého úveru len deklaruje, že došlo k splatnosti dlhu v celom rozsahu, avšak dôvodom vzniku zosplatenia celého poskytnutého úveru je nesplatenie určitej splátky, teda už od tohto momentu začína plynúť premlčacia doba. Moment zosplatenia poskytnutého úveru tak nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby, rovnako ho nezakladá ani dátum splatnosti nezaplatennej splátky, ktorá predchádzala zosplateniu úveru, ale rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať je dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru, ako to vyplýva z § 103 Občianskeho zákonníka.

23. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že bolo potrebné správne identifikovať tú splátku, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nevyplývalo, aby právny predchodca žalobcu vo Výzve k splateniu celého úveru zo dňa 27.01.2017 presne označil splátku, od ktorej nezaplatenia odvíjal svoje právo na zosplatenie celého úveru. Súd prvej inštancie mal za to, že by malo ísť o tú splátku, s úhradou ktorej žalovaná bola v omeškaní minimálne 3 mesiace pred vyhlásením zosplatenia, pričom túto podmienku spĺňala najneskôr splátka, ktorá bola splatná dňa 28.09.2016, avšak podľa názoru súdu prvej inštancie to bolo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 28.08.2016. V prípade, ak by odvolací súd pri identifikácii nezaplatennej splátky pre ktorú došlo k zosplateniu poskytnutého úveru vychádzal z dlžnej sumy uvedenej vo Výzve k splateniu celého úveru zo dňa 27.01.2017, t.j. sumy vo výške 140,- Eur, potom by bolo možné dospieť k záveru, že žalovaná musela byť v omeškaní s platením splátky splatnej už dňa 28.08.2016, čo napokon vyplýva aj zo zisteného skutkového stavu, keďže poslednú splátku, ktorú žalovaná uhradila bola splátka splatná dňa 28.07.2016. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd je toho istého názoru ako

súd prvej inštancie, že predmetný úver bol zosplatnený pre nezaplatenie splátky splatnej najneskôr dňa 28.09.2016, avšak vzhľadom na zistené okolnosti a vykonané dokazovanie možno uzavrieť, že splátka pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bola splátka splatná dňa 28.08.2016.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené tak možno konštatovať, že v predmetnom prípade je teda zrejmé, že premlčacia doba začala s ohľadom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť najneskôr odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. od 27.11.2017. Ako bolo však už uvedené vyššie, a ako vyplýva aj z vykonaného dokazovania, dlžnou splátkou pre ktorú nastalo zosplatnenie úveru bola už splátka splatná dňa 28.08.2016, resp. najneskôr splátka splatná dňa 28.09.2016, teda od uvedeného dátumu začala plynúť premlčacia doba v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, pričom táto uplynula dňa 28.08.2019, resp. najneskôr dňa 28.09.2019. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 29.10.2019, teda po uplynutí premlčacej doby, súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak možno dospieť k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a teda, že v čase podania žaloby bolo právo žalobcu v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka už premlčané, a teda bol daný dôvod na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

26. Správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

27. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

28. K návrhu žalobcu na prerušenie konania a iniciovania konania na Ústavnom súde SR o súlade právnych predpisov odvolací súd uvádza, že § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. sa vzťahuje na prípady, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospeje k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka danej veci je v rozpore s Ústavou, zákonom, alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, potom v takom prípade podá na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania. Z uvedeného ustanovenia tak vyplýva, že tento postup sa uplatní v prípade, ak k takémuto záveru dospeje súd a nie sporová strana. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že obsahom práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom sporovej strany, preto ani z toho dôvodu nemôže byť daný dôvod na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov. V priebehu odvolacieho konania nedospel odvolací súd k potrebe prerušenia tohto konania a iniciovania konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde SR, preto nepovažoval aj vzhľadom na vyššie uvedené potrebné a dôvodné vyhovieť návrhu žalobcu v tomto smere. Z uvedených dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplyvajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).